

A Győri Ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az alperes ellen államigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2010.évi február hó 9.napján 28.P.21.667/2009/11.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 17., Pf.15. és 25.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 540.000 (ötszáznegyvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperes 100 %-os mértékben pervesztes, az őt képviselő pártfogó ügyvéd díja az államot terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes többszörösen módosított kereseti kérelmében 8 millió forint vagyoni kártérítés és 1 millió forint nem vagyoni kárpótlás megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperest a Pp.121.§-ában írtakra figyelemmel többször is felhívta kereseti kérelmének pontosítására, valamint a Pp.3.§-ában írtaknak megfelelően tájékoztatta a felperest a rá háruló bizonyítási teherről.

E felhívások ellenére a felperes konkrét kereseti kérelmet nem terjesztett elő és az általa tett előadások alapján az nem volt megállapítható, hogy az alperes milyen ügyben milyen jogellenes magatartással, milyen kárt okozott a felperesnek.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést és igazolási kérelmet. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül

helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a tényállás felderítési kötelezettségének és emiatt a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges.

Az ítélet tábla a felperes igazolási kérelmének helyt adott és elrendelte az ítélet elleni fellebbezés érdemi elbírálását (Pf.I.20.258/2010/10.számú végzés).

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során már ismertetett védekezését, mely szerint a felperes az eljárás során nem terjesztett elő szabályos keresetet, fellebbezésében pedig nem jelölt meg olyan új tényt, vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A megyei bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a felperes keresete nem felelt meg teljes körűen a Pp.121.§-ában foglaltaknak. Abból mindössze az állapítható meg, hogy a felperes az alperes részéről jogsértő magatartásként az alperes elnökhelyettesének 2005.El.XV.A.15/2.számú tájékoztatásában írtakra, valamint arra hivatkozott, hogy a P.20.394/2005.számú peres eljárásban az alperes járt el a Legfelsőbb Bíróság Pk.VIII.21.051/1997. számú végzésében írtak ellenére. A felperes azonban nem tett előadást arra nézve, hogy az általa követelt vagyoni kártérítés és nem vagyoni kárpótlás konkrétan milyen tényeken, körülményeken alapul és azok mennyiben állnak okozati összefüggésbe a kereseti kérelemben hivatkozott alperesi jogsértő magatartással.

Az ítélet tábla kiemeli: a felperes kereseti kérelmét a Ptk.349.§./1/ bekezdése szerinti államigazgatási jogkörben okozott kártérítési felelősségre alapította. E jogintézmény nem szolgál, nem szolgálhat az ügy alapjául szolgáló érdemi döntés felülvizsgálatára.

A felperesnek kellett volna előadnia és az általa ismertetett tényállásra tekintettel bizonyítania az alperes jogellenes magatartást, az ezzel okozott kárt és a bekövetkezett kár, valamint a jogellenes magatartás közötti okozati összefüggést.

A felperes által hivatkozott jogellenes magatartásokkal kapcsolatban az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá:

A 2005.El.XV.A.15/2.számú elnöki tájékoztatás a felperes által előterjesztett panasszal kapcsolatban nem tartozik az 1952.évi III.tv. (Pp) szabályozott peres, illetőleg nem peres eljárás kereteibe. Az ügyfél által előterjesztett panasz elnöki ügyintézés egy olyan igazgatási jellegű eljárás, melynek során a Pp.13.§-a szerinti kizárási szabályok nem

alkalmazhatóak. Az elnöki panasz megválaszolására kizárólag az alperes elnökének, illetőleg elnökhelyettesének volt jogköre figyelemmel arra, hogy az elnöki panasz címzettje is a megyei bíróság volt.

Tényként állapítható meg, hogy a Soproni Városi Bíróság az előtte P.20.988/2001.szám alatt indult eljárásban a felperes ítélet kiegészítése iránti kérelmét elutasító végzés elleni fellebbezést az eljárásra kijelölt Vas Megyei Bíróság helyett - tévedésből - az alperesre terjesztette fel. Azonban az is megállapítható, hogy a alperesre a téves felterjesztést észlelte, az iratokat a Vas Megyei Bíróságnak megküldte, az ügy érdemében nem járt el, érdemi határozatot a másodfokú eljárásban a Vas Megyei Bíróság hozott. Ebből következően pedig a felperes által hivatkozott elnökhelyettesi levél- amely az alperes eljárását ismerteti a téves felterjesztéssel kapcsolatban - nem volt jogsértő.

A felperes által előadottak alapján nem állapítható meg az sem, hogy a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való joga sérült, vagy az eljáró bíróságok akadályozták volna őt eljárási cselekményeiben. Ekként a felperes alaptalanul hivatkozott arra is (Pf.19. szám alatti beadvány) hogy az alperes sorozatos jogellenes magatartásával összefüggésben nem vehette birtokba az 1998.szeptemberében tulajdonába került ingatlant, illetőleg, hogy az alperes jogellenes magatartása akadályozta meg őt az eredeti állapot helyreállításában.

A felperes nem adta indokát annak, hogy a kereseti kérelemben hivatkozott PK.VIII.21.051/97.számú eljárásban hozott végzés miként lenne összefüggésbe hozható a P.20.394/2005.szám alatti eljárással. A Pp.13.§.szerinti kizárás, illetőleg a 18.§./2/ bekezdése szerinti kijelölés csak az adott ügyben értelmezhető. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely arra vonatkozna, hogy egy adott ügyben hozott, az eljáró bíróság kijelölésére vonatkozó határozat irányadó lenne a peres fél által utóbb indított más ügyben is.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A peresztes felperes a Pp.239.§. és a Pp.78.§./1/ bekezdés, valamint a 6/1986/VI.26./IM.rendelet 13.§-a alapján köteles az állam javára megfizetni a másodfokú eljárás feljegyzett illetékét az ítéltábla a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp.87.§./2/ bekezdése alapján rendelkezett. Az alperesnek a másodfokú eljárásban igazolt költsége nem merült fel, így e körben az ítéltábla döntéshozatalt mellőzte.

Győr, 2012.évi január hó 12. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró